

EN BANYETA

PERIÓDICH HUMORÍSTICH.—ORGA DELS CASATS

Secció Oficial.

La Junta d'aquest Cassino posa en coneixement dels socis y del públich en general, la subasta que tindrà lloch en lo saló de ball d'aquesta Societat el diumenge 2 del corrent Febrer, á las sis de la tarde, referent á las localitats pera los balls del pròxim Carnaval en lo Teatro de aquesta ciutat.

P. A. de la J. de G.

El Secretari,

Joan Buscató.

BALL DE CASATS

La Comissió organitzadora té 'l gust d'invitar á tots els socis del Cassino Menestral y á sas respectivas familias, per el que se celebrarà en els salons d'aquesta Societat, el día 1 de Febrer á las 9 de la nit, baix lo següent

PROGRAMA

PRIMERA PART

Sardana	LA CATASTRÓFA.
Vals	LO CORNET DE CASA.
Schotischs	EL CHARRET D'EN JANET.
Polka	L' HACA D'EN GARRONS.
Americana	EL GAVINET D'EN MILIO.
Mazurka	L' ESCUPETA D'EN RICARDO.
Rigodon	LAS MULAS DEL ESTARTÚS.
Americana	L' AUTOMÓVIL D'EN BALDIRI.
Sardana	LA CASSERA DELS VUIT.

SEGONA PART

Sardana	LA PASSADA DE NIT.
Schotischs	AMORS D'UN CADIRAIRA ENCANTAT.
Española	LA BICICLETA D'EN BULLA.
Mazurka	LAS MINAS D'UN VINATÉ.
Americana	L' ESTANCARETA DEL BARRI.
Pilée	LO BADÓ D'EN PATROLINI.
Rigodon	L' UNIÓ D'UNS PASSAMANÉS.
Americana	LAS ESTACAS DEL TIXU.
Vals-Galop	EL DIMARS DE CARNAVAL.

Figueras 1 de Febrer de 1902.

La Comissió.

¡TORNEMHI!

Fa vuit dias, m'estaba passejant per lo saló Roig de mon Palau contemplant, ab la rialla 'ls llavis, las calderas plenas á curull (com diuhen los catalanistas *enragé*) de mils animetas que per *in eternum* me farán companyia, cremant y bullint, per haber tingut una hora tonta de deixar-se pescar per un *dimoni* bonich que 'n forma de noya tira l'am, l'únich medi que 'm permet Deu de pescar á quatre infelissos. ¡Pobre BANYETA si no fossin els casats! Ja faria temps que hauria plegat el ram. Fins las calderas se rovellarian de no servir may. Lo que 'm crema més, es, que molts dels que arriban, ja tenen las dos *protuberancias frontals* tant desarrolladas, que m'estalvian treball de haverlos hi de posar *banyas*. Me sab mal aquesta competencia terrenal. Las *banyas* son el meu símbol y so l'únich que tinch privilegi d'invenció per posarlas.

¡Pobre mont terrenal!

Donchs, com he dit primer, passejava per lo saló Roig, quant sento que trucan.

El porter, qu'es un barbut farreny que sols se deixa la barba per fer la competencia á l'altre porter, Sant Pere, feya una bacayna á peu dret y dexondantse y gratantse al mateix temps la pantorrilla esquerra ab la punta de la banya dreta, obra la porta y encarantse ab el nou arribat li digué ab una veu de tro:

—¿Qui ets, jovenet? ¿No sabs que aqui no s'admeten criaturas? Au, ja pots tocar *pirandó* ó sino 't cremo.

—Veig que no m'has conegut, dimoni.

—Digam diable.

—¿Y per qué?

—Perque els dimonis tenen la cua més llarga y jo, ja veus, encara no 'm fa un pam.

—¿Que te l'has tallada?

—Ve, veurás, no hem pas de entrar ab explicacions; ¿qui ets y qué vols?

—¡Uy! Quin diable de més mal génit. Has de tenir paciència, ó sino perderás tota la parroquia. Digas á na 'n BANYETA, que l'*Hereuhet* es aquí.

—¡Acabáras!

—Li pots dir que aquest any, descartat de las bestiesas del any passat, he sigut molt bonich y que li encarrego també que quant surti que 's posi de bon humor y quedant aixis més acreditada la justa fama que gosa entre 'ls Socis del Cassino Menestral. Adeu, que 's tart y molt boirós; li porto expressions del Mut y la seva *camarilla*.

Fora ja l' *Hereuhet*, lo porter me trasmet lo seu misatge y per no perdre la costum dels dèms anys, aquí 'm tenui altre volta ple de bon humor, desitjós que ja que avuy es el ball dels meus parroquians, puguin celebrar la diada olvidant las penalitats que durant 364 dias han de passar en companyia de sas respectivas mullers.

Jo ho sabeu tots; desitjo per las solteretas forsas declaracions amorosas, reals ó ficticias, pro que donguin resultat. El casori.

Per los solters forsa *cacau* per divertir-se y una bona llabia per conquistar *angelets y serafins*.

Per los casats paciència, despues paciència y despues... un altre xich de paciència.

Per las casadas un bon *Jan*, encare que s' digui Pere.

Y per las viudas forsas quas de pansas, perque conservin en la memoria la seva nit de nuvis.

En Banyeta.

Aixó si que 't darà pá.

LLETRETA.

Solteret que ab tant desfici
no 't cansas de festejá,
y ja ets fet el *sacrifici*
d' arribá al aixugamá,
guiante sóls un anhel,
com es el trovar el cel
lo jorn que 't pugas casá...
—*Aixó si que 't darà pá.*

Jo conech un agutzil
qu' es casat y enmaynadat,
y no obstant de ser casat
fa l' amor á mes de mil.
Pro sé també d' on tranquil,
que d' un garrot s' armará,
y el día que á aquell veurá
que fassi l' os á sa nena,
dirá, estovantli la esquena...
—*Aixó si que 't darà pá.*

També conech á un *guerrero*
grassonet, de bona forma:
ab l' espasi y l' uniforme
agafa un posat tant fiero,
que, al mirarlo, (no exagero)
un ja 's posa á tremolá;
y quant parla de matá...
(no diu si un pollastre ó un home)
s' ha de dirli, en tó de broma,
—*Aixó si que 't darà pá.*

Portas sempre el pentinat
igual que fossis, nineta,
nostre verge moreneta,
la verge de Monserrat;
tot t' agrada exagerat;

colls d' *Anunzio*, y per mudá
al estiu, traje ben clá;
modernisme, mitjos tons...

—*¿Y els galans?—* ¡Per are bons!...
—*Aixó si que 't darà pá.*

¿En Joan? ¿Qui es que diu que en Joan
aquell *banqué* del Cassino
are passa un gros amohino
ab el casori pensant?—

Noyas, patiu mestrestant,
puig donant raccións, es clá,
—*¿qui és que á n' en Joan fá entaulá?*
Per xó en Joan, qu' es un Tenori,
diu, quant parlan de casori,
—*Aixó si que 'us darà pá.*

Y á vosaltres, *casadassos*
vosaltres de fronts sortits
que deixeu tranquils als llits
á n' *ella* y als bordegassos,
per gaudi, estrenyent en brassos,
á las ninfas que aquí hi há,
un consell os vull doná:
—aquesta nit, vigileu,
puig hi vá qui no s' ho creu,
y si us queixeu, se us dirá...
—*Aixó si que 'us darà pá.*

EGO SUM.

ELS VALENTS

(HISTÓRICH.)

Lloch de l' acció; el carrer de Castelló y hora... ja habían tocat las 12 de la nit; avuy dia, las 24.

Eran, com ja hem dit més amunt, las 24, tal com diria lo ministre; cuant se vejeren passar pels carrers de nostra aymada ciutat, dos grupos de joves *guerreros*, los quals, ab los *bufets* que feyan y ab sas miradas *iracundas*, varen espantar... *dalló més gent*. L' un se buscaba al altre, mes no podian trobarse per més esforços que feyan, y aixó qu' eran molts, (els esforços, entenemos.) De prompte surt la lluna, y nosaltres, qu' eram alguns qu' els seguíam, varem dir poch á poch, (ja que al aixecar la veu corriam lo perill de ser descuberts, y *adios tartana, eram á la cassola*) «aixó acabarà molt malament.» «Hi haurá més victimas que quant alló del Cabo Machichaco.» Y efectiyament, sortir la lluna y diviarse los dos exercits, va ser cosa de poch moments: mes al veurer els *Gefas* que tantas victimas hi haurian, varen volguer sacrificar-se pels seus soldats y adelantantse un d' ells digué dirigitse al altre:

—Vos, *Joan de Viure*, retireu las ofensas inferidas á mos *vassalls*, ó ja heu *begut oli*.

A lo que respongué el tal Joan, ab molt coratge:

—Vos, *Joan de Tarabaus*, per fervos veurer

qui soch, poch se men dona del oli, y si es de *ba-callá* encara menos, pues m' agrada perque n' hi pres molt per reforsarme, per tant ja podeu *tirar pel dret*.

Los dos *Gefas* se giren y diguent «*en su lugar descanso*» á cada un de sos exercits, parteixen drets com una bala cap *al campo del honor* (ó siga la cantonada del carrer Nou).

Cuant son allá y despues de fer un parell de *bufets* cada hu, diuhen: ¡A la una! ¡A las dos! ¡Y á las tres!!! (No s' espantin). En *Joan de Viure*, fa la senyal picant de mans y donat lo *crit de guerra*, ó sia... ¡¡¡Bonat!!! ¡¡¡Bonat!!!... compareix el vigilant conegut per aqueix nom, acompanyat de dos polissons.

¡Adios *guerreros!* Y quina po al veurer la *gura*. Se adelanta no obstant el del *oli de fetje de bacallá* y diu dirijintse als guardias y senyalant en *Joan de Tarabaus*: «*Agafeu aquest home vaix la meva responsabilitat.*» A lo que diu el de *Tarabaus* dirijintse en el de *Viure*. Agafeume aquet *ninot* baix la meva.

Els *guras* als veurers en tal compromís y no sapiguent á qui *endressar*, se apartaren en alguns passos á fi de conferenciar y ja habian acordat portar á la fonda als *Gefas* y als exercits respectius; quant ¡oh Providencia! se posa á plourer un ruixat d' aquells qu' en dihem de debó y recordantse que no portavan paraygua, cap á casa el Roig á soplujarse.

UN AMANT DE LA GRESCA.

Buscant una cafetera

Un amich meu, temps enrera,
—per mes senyas cafeté—
buscaba una cafetera
que per ell anés molt be.

Prou indagaba y buscaba
per possehir tan rica cosa,
pero el pobre may trovaba
la cafetera ditxosa.

Y per no creure als companys
que l' hi deyan que á *Figueras*
també n' hi ha de cafeteras,
passaba penas y afanys.

Mes per últim ja ha trovat
la cafetera ditxosa
ja que un *ánima* piadosa
una de bona n' hi ha dat.

EGO SUM.

A una Matildeta.

Si al convertirte—tendre crisálida
en papelló,
las flors voltejas
y dons ja envejas
á moltas flors;

quant més temps tingas—¡pobres floretas

com penarán!
com penarán—quant te veurán
pepelloneta
d' hermosas alas,
tant bufoneta
lluhint tas galas...
¡pobres floretas—com penarán
quant te veurán!

EGO SUM.

¡Victimas anuals!

- 1 Pere Imbert Puigferrer.—Catalina Majó Vidal.
- 2 Bartomeu Argelés Congost.—Maria Soler Grau.
- 3 Llorens Roura Costa.—Antonia Torrent Corominas.
- 4 Pere Roger Pons.—Maria Comas Arter.
- 5 Joaquín Guillamet Cusi.—Carmen Pey Genís.
- 6 Isidro Marimont Puig.—Carmen Pujol Mas.
- 7 Juan M.^o Bofill Roig.—Victorina Ponts Guri.
- 8 Quirch Callis Imbert.—Ana Pujol Martí.
- 9 Miquel Verdaguer Bayo.—Maria Capalle-ras Prat.
- 10 Ramón Caritg Moncanut.—Rosario Sa-gués Clará.
- 11 Vicens Armendares Ricart.—Pilar Buer Ricar.
- 12 Gabriel Subirós Soler.—Ana Calvet Casas.
- 13 Narcís Roger Oliveras.—Carmen Pumarola Pou.
- 14 Llorens Torres Planas.—Ana Lasplaces Vergés.
- 15 Esteba Justafre Sabé. -- Pilar Carreras Pons.
- 16 Joaquim Botey Botey.—Maria Suti Almá.
- 17 Joan Imbert Antonia.—Virginia Sot Ager.
- 18 Jaume Ramis Cardoner.—Ana Paraire Broch.
- 19 Benet Solanes Pelegri.—Gracia Borralló Sagué.
- 20 Esteba Parés Canta. — Dolores Vilahú Al-berné.
- 21 Alfons Roda Campistol. — Francisca Mar-có Durán.
- 22 Joseph Buxons Borrás. — Teresa Calvet Casas.
- 23 Ramón Calvet Matas. — Catalina Serra Campà.
- 24 Joseph Palahi Auter. — Nerifa Condom Pagés.
- 25 Juan Torres Serra.—Margarida Subirós Suex.
- 26 Martí Piguillém Mañach.—Maria Sicras Casas.
- 27 Ramón Serra Dalfó.—Francisca Roca Gi-ralt.

28 Isidro Tramoleda Trafa. — Pilar Casals Plestai.

29 Joan Puig Salleras.—Maria Portell Garriga.

Tots aquets infelissos, durant lo passat any s' han deixat passar lo *corbatí* matrimonial, que moltes vegades apreta més que l' argolla fatídica que garroteja 'ls criminals. Solterets, derrameu una llàgrima de commiseració per los que aixís han abandonat la vostre confraria y penseu, que si avuy encare saborejen la dulsura de la *lluna de mel* y diuhen à la seva *costelleta*: *jangelet meu! jentretelas del meu cor!*, poch temps passarà que la dita dulsura se convertirà en amargor irresistible y aquellas paraulas encisadoras se cambiarán ab las *¡Are fos, no m' agafabas! ¡Jo sí qu' estich ben fresch ab aquet diable de dona!* Sí, solterets; canteu las *absolltas* per tots; però penseu que á pesar d' aixó s' ha de fer y que si no 'ns casabam tampoch may seriam *papas*.

Un terrós de sucre!

Á la que vá obteni el 2.º premi en el ball de solters.

Es petiteta y bufona,
vos guayta ab certa dolsura,
y mes, molt mes que una dona
sembla un pot de confitura.

—Adeu, matonet de monja—
li sol dir algún xicot;
—fresca y esquisida taronja
d' aquellas de cap de brot.—

Y aquella noya, com totas,
escolta alló, sens rezel,
y á son cor cauhen, com gotas,
tantas paraulas de mel.

No es estrany, donchs, que la nena
tant dolsa s' haji tornat,
si ella ja es dolsa de mena,
y tant de dols ha menjat.

Per aixó quant altre dia
ab una amiga sortia,
anant las dos de brasset,
y aquella li preguntaba
qu' es lo que més li agradaba,
va dir:—Tot lo qu' es *Dolcet*.

EGO SUM.

CONVERSA.

—¿Qué no sabs, Pau, lo que passa?
—Ignoro á que 't refereixes.
—Als Gegants de casa la ciutat.
—Pues es el cas que dits personatjes, á pesar de sa elevada alcurnia, com tú sabs, usaban sempre espartenyas que, en realitat, contrastaba ab son trajo de noblesa. Sobre dit particular un individuo de la comissió ha cridat la atenció de qui corresponent, y regoneixent lo just de la demanda, s' ha convingut que desd' ara los Gegants, quant surtin portarán lo calsat que requereix á sa manera de vestir.

—M' en alegro de veras, perque aixís quedarà ben sentada la reputació dels figuerenchs.

Secció de Telegramas

L' Aggueta, 4 tarde. — Apreciat *noy de sucre*: 't participo qu' á la taula del recó del Cafè d' aquest Cassino, varen quedar quatre «vermohuts» per pagar; no 't desdineris... no més t' en farás el cost d' un parell de sabatots, (pro no d' automòvil) de carro!... — L' ESPLÈNDIT.

Berlin, 7 nit. — Remetu pinta *d' or ca*, no fa mal; sento no haber pogut enviarla antes y que s' haigi vist privada d' ella. El sabó dintre breus dias obrará poder seu; ni remeto un vagó, no sé si en tindrà prou. — ARISTÓCRATA.

Cabanas, 25 tarde. — Senyor Antón, senyor Antón: com t' ho tenias calent que tenias montada una *Agencia matrimonial*; ja sé, ja sé que dintre pochos dias se realisarà un casori arreglat per tú mateix, del cual se 'n parlará pro molt; á veurer donchs si ho publican els periódichs d' aqueixa y els de las demás regions... Y si aixís es, potser també la Fransa se 'n enteri y ho publiqui, y aixi successivament las demás nacions. ¡Apa noy, qu' Europa entera va á felicitar-te per la *grrrran* sensació que tindrà aquest acte d' unió de dos que 's trobaban en camí de tardá á ferho. — MITJAS-CUIXAS.

Viena 14, 8 nit. — Felicito á tots per l' acort de fer deixá patillas al vostre porter, farà goig é inspirará respecte; m' agradaria se deixés també la mesca. — MITJAS.

Perelada 9, á las 9. — Una pentinadora ab molta *maña* fá sapiguer á totas las sevas parroquianas que, *segons rumors interns*, dintre uns cuants mesos arribará á eixa ciutat un barberet per afeitá á pel y á rapel al que 's presenti.

Se garantisa el sexo encara que no se 'l conegui. — CALORÍFERO.

CRÓNICA

Tot per nostras donas. — Aques any, solteretas estimadas, ab gran sentiment (encàra que de tant patir no tenim sensació) hem acordat en vista de que los vostre *tano-rius* varen reservar tots los regalos per vosaltres, sens tenir en compte que las casadas migraban, y que algun obsequi mereixian á cambi de deixarse abrassar per los solters, hem acordat en justa compensació donar també tots los regalos á nostres mullers, si be imposantalshi l' obligació de buscarse ballador solteret cuan los senyors musichs *sonin* la segona Americana de la primera part, en cual ball se repartirán los números per tenir opció als regalos, que se sortejarán acabada la primera Americana de la segona part.

Com que ja 'ns coneixem de temps, no dup-tém nos dis-pensarán la franquesa al demanarvos, simpáticas solteras, que vingueu á buscarnos cuan sentiu la primera Americana, la que 'ns reservém per nosaltres, y podeu tenir la seguretat que ademés de nostre agra-himent, treureu molts ánimas de pena.

No obstant, com que no volém que vostres festejadors diguin que som egoistas, reservém per ells la Polca de la primera part, habent dat ordres terminants á tots los del nostre gremi á fi de que s' abstinguin de ballarla, y no dup-tém que tots complirán com un sol home.

ANUNCI

Un senyoret aprenent de procurador desitja una senyoreta tapera que tinga «*Galls*» per courels á la «*Gresa-la*» y menjarsels al «*Bar Modernista*» ab pau y tranquilat com Deu y el seu capritxo mani.

Per informes, carrer d' en... Juanet 10.

Figueras: Imp. de M. Alegret.